

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6610/11

בפני: כבוד השופט א' גרוניס
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ע' פוגלמן

העותר: קבהא

נגד

המשיבים: 1. שר הביטחון
2. ראש המינהל האזרחי
3. קמט שמירת הטבע והגנים
4. מועצת התכנון העליונה
5. ועדת המשנה לפיקוח באזור יהודה ושומרון

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: עו"ד כיסרא קבהא
בשם המשיבים: עו"ד יצחק ברט

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונחת לפנינו עתירה למתן צו על תנאי לפיו על המשיבים לנמק מדוע לא יוענק לעותר היתר להפעלת הלול שבבעלותו.

העותר חינו תושב כפר אום ריחאן. הוא הקים לול בשטח שבבעלותו המצוי בגוש 20386 חלקה 1, אותו הוא מפעיל מספר חודשים. נגד העותר הוצא צו פינוי מיום 4.8.11 לפיו עליו לפנות את הלול תוך 4 ימים. העותר ביקש לבטל את צו הפינוי ונענה במכתב של היועץ המשפטי מטעם המשיב 2 (מיום 6.9.11) כי מדובר בהקמת מבנה המצוי בשמורת טבע שנבנה ללא קבלת היתר מהגורמים המוסמכים. בנוסף צוין בהחלטה כי לאחר מתן צו הפינוי העותר התעלם מן הצו והכניס ללול כ- 5,000 תרנגולות, דבר המהווה מפגע סביבתי. בהתאם נכתב כי עליו לפנות את הלול, על תכולתו, תוך 7 ימים.

לטענת העותר הקמת הגדר הביטחונית סמוך לכפר אום ריחאן, מונעת מתושבי הכפר לעבד אדמות חקלאיות הסמוכות לביתם. לכן הוא נאלץ להקים את הלול כדי לספק פרנסה עבורו ועבור בני משפחתו. המדינה אינה מייצרת מקומות עבודה לתושבי

מרחב התפר, תוך הפרה וקיפוח במדיניות התכנון והבניה וזאת משיקולים זרים ובניגוד לכללי המשפט הבינלאומי. לטענתו, פינוי הלול מהוה פגיעה בחופש העיסוק, בניגוד לכללי הצדק הטבעי, תוך פגיעה בעקרון השוויון.

מנגד טענו המשיבים כי יש לדחות את העתירה על הסף בשל אי מיצוי הליכים. העותר הגיש את העתירה יומיים לאחר שהגיש בקשה להיתר בנייה ובטרם נתקבלה החלטה בבקשתו. בנוסף, העתירה לוקה בחוסר ניקיון כפיים, שכן צו הפינוי נמסר לעותר באופן אישי בתאריך 4.8.11 ובאותו יום על אף שהיה מודע לקיומו של צו הפינוי הוא בחר לעשות דין לעצמו ואכלס את הלול ב - 5,000 תרנגולות. בכך קבע עובדות חדשות תוך התעלמות מצו הפינוי. לגופו של עניין הודגש כי המשיבים פעלו מכוח הוראות הדין המחייבות אותם למנוע פגיעה בשמורת הטבע. פעילות העותר עלולה לגרום לפגיעה קשה בקרקע של שמורת הטבע, בצומח, בבעלי החיים ובבני האדם המבקרים בסביבה.

2. העתירה, כפי שהוגשה, אינה מגלה כל עילה. העותר הדגיש את הקושי הכלכלי שלו ושל בני משפחתו, אך לא הצביע על כל בסיס משפטי המאפשר לו להקים לול ללא קבלת אישורים מהרשויות המוסמכות. העותר אף לא הניח תשתית משפטית המאפשרת התערבות בהחלטת הרשות, אשר שקלה את עניינו והדגישה כי מדובר במבנה המצוי באתר טבע אשר מהווה מפגע סביבתי. הבסיס המשפטי עליו נשען העותר הוא בדמות הגשת בקשה להיתר בנייה שתכשיר את הלול. אולם, בקשה זו הוגשה יומיים בטרם הגשת העתירה מבלי שהעותר המתין תחילה שתינתן החלטה בעניינו ובכך העתירה הינה מוקדמת. כידוע "הלכה פסוקה היא כי עתירה אשר מוגשת לבית משפט זה לפני שהרשות המוסמכת קיבלה החלטה סופית לגוף העניין הינה עתירה מוקדמת שבית המשפט לא יידרש לה" (בג"ץ 6077/08 עו"ד אורית דן נ' נציב שירות בתי הסוהר ואח' (5.8.08)). אם לא די באמור, העותר פועל בחוסר ניקיון כפיים, מחד הוא מבקש סעד מן הצדק ומהצד האחר, הוא עושה דין לעצמו וחרף צו הפינוי שניתן לו הוא אכלס את הלול באלפי תרנגולות.

3. מהמקובץ עולה כי דין העתירה להדחות על הסף. העותר ישא בהוצאות המשיבים בסך 2,000 ש"ח נכון להיום.

ניתן היום, כ"ז בטבת התשע"ב (22.1.2012).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט